

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „P1“ 2016-07-07 SKUNDO**

2016 m. rugsėjo 2 d. Nr. S-182 (7-143/2016)
Vilnius

komisijos nario, pavaduojančio
komisijos pirmininkę
komisijos narių

Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

sekretoriaujant

Jūratei Dalmantaitei

dalyvaujant mokesčių administratoriaus
atstovei

Vitalijai Nagrockytei

mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

2016 m. rugpjūčio 23 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „P1“ (toliau – Pareiškėjas) 2016-07-07 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2016-05-24 sprendimo grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. 331A-49771, n u s t a t ė:

Vadovaudamasi 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 87 straipsniu, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo)“, ir išnagrinėjusi Pareiškėjo 2016-05-02 prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. (17.16-40) GES-172832, Inspekcija skundžiamu sprendimu nusprendė Pareiškėjui negrąžinti (neįskaityti) 13650 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) permokos, nurodydama, jog biudžete nėra prašomo grąžinti mokesčio laikotarpio PVM permokos.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutinka ir prašo skundžiamą sprendimą panaikinti.

Pareiškėjas nurodo, kad Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – Kauno AVMI), atlikusi Pareiškėjo operatyvų patikrinimą dėl Pareiškėjo sandorių su Latvijos mokesčių mokėtoju SIA „A1“ (2015-09-22 operatyvaus patikrinimo pažyma Nr. FR1042-8680), nustatė, kad iš Vokietijos įmonės „R1“ 2014-11-05 Pareiškėjo įsigytas automobilis *Mercedes Benz S 350 Blue Tec* (toliau – ginčo automobilis) teisingai apskaitytas buhalterinėje apskaitoje,

pinigai Vokietijos įmonei sumokėti bankiniais pavedimais (75074,61 Eur), o Vokietijos įmonė 2014-11-18 gražino Pareiškėjui 11970 Eur sumą, kaip sumokėtą PVM, pervesdama šią sumą į Pareiškėjo sąskaitą. Pareiškėjas nurodo, kad iš Vokietijos įmonės gauta PVM sąskaita faktūra įtraukta į 2014 lapkričio mėn. pirkimų žurnalą, o automobilio apmokestinamoji vertė ir nuo jos apskaičiuotas pirkimo PVM deklaruotas 2014 m. lapkričio mėnesį.

Pareiškėjo teigimu, operatyvaus patikrinimo metu Kauno AVMI (žodžiu) pareikalavo, jog Pridėtinės vertės mokesčio deklaracija būtų patikslinta, nurodant, kad joje būtų padidinta PVM apmokestinamų sandorių suma 65000 Eur suma, o kartu ir padidinti mokėtiną į biudžetą PVM sumą 13650 Eur suma. Kaip nurodo Pareiškėjas, jis nurodymą įvykdė net nesuvokdamas Kauno AVMI reikalavimo ir neįsigilinęs į PVM deklaracijos patikslinimo pasekmes. Pareiškėjo nuomone, šie veiksmai sudarė „palankias“ sąlygas Kauno AVMI vietoj pritaikyto nulinio PVM tarifo taikyti standartinį PVM tarifą ir tokiu būdu Pareiškėjas liko skolingas biudžetui 13650 Eur sumą, kuri priverstine tvarka nurašyta iš Pareiškėjo sąskaitos.

Pareiškėjas taip pat nurodo, kad mokesčių administratoriui pateikė dokumentus, susijusius su ginčo automobilio pardavimu Latvijos įmonei SIA „A1“, t. y. pirkimo–pardavimo sutartį, PVM sąskaitą faktūrą PKL Nr. 0000786 su nurodyta suma apmokėjimui ir nurodymu, kad taikomas 0 procentų PVM tarifas pagal 2002-03-05 Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčių įstatymo Nr. IX-751 (toliau – PVMĮ) 49 straipsnio 1 dalį. Pagal Pareiškėjo 2015-03-12 kasos pajamų orderį PKL Nr. 0000293 pinigai už Latvijos įmonei parduotą ginčo automobilį 65000 Eur įnešti į Pareiškėjo kasą ir apskaityti. Tačiau Kauno AVMI operatyvaus patikrinimo pažymoje nurodyta, kad Pareiškėjas nepateikė CMR (tarptautinio krovinių gabenimo važtaraščio), automobilio priėmimo–perdavimo akto ir kitų dokumentų, patvirtinančių, jog pirkėjas (Latvijos įmonė) gavo prekę (PVMĮ 56 str. 3 d). Pareiškėjas pažymi, kad operatyvaus patikrinimo metu šių dokumentų Kauno AVMI neprašė, todėl šiuos dokumentus jis (Pareiškėjas) pateikė jau po operatyvaus patikrinimo, tačiau Kauno AVMI jų nevertino ir pažymos nepatiksline.

Pareiškėjo teigimu, Kauno AVMI nepagrįstai nurodo, kad Latvijos įmonė nedeklaravo prekių įsigijimo iš Pareiškėjo. Mokesčių administratorius taip pat nepagrįstai teigia, jog Pareiškėjas neįrodė automobilio pardavimo Latvijos įmonei fakto, todėl negalėjo taikyti nulinio PVM tarifo. Pareiškėjo nuomone, automobilio pardavimo Latvijos įmonei faktą įrodo 2015-03-12 pirkimo–pardavimo sutartis, pasirašyta abiejų šalių ir patvirtinta įmonių spaudais, priėmimo–perdavimo aktas, CMR Nr. EXP 01, pasirašytas Latvijos įmonės, sąskaita faktūra (*invoice*) Nr. EXP 01 ir sumokėjimas grynaisiais pinigais, kurie įnešti į Pareiškėjo kasą ir apskaityti. Be to, kaip nurodo Pareiškėjas, jis dar 2015-04-23 pateikė Kauno AVMI prekių tiekimo ir paslaugų teikimo į kitas Europos Sąjungos valstybes nares ataskaitą, iš kurios matyti, kad Latvijos įmonei parduota prekių už 65000 Eur. Tačiau šios ataskaitos operatyvaus patikrinimo metu mokesčių administratorius nevertino.

Pareiškėjas nurodo, kad Kauno AVMI, praėjus 8 dienoms po operatyvaus patikrinimo pažymos surašymo, net neįteikusi Pareiškėjui raginimo apie priskaičiuotos mokėtinos į biudžetą PVM sumos sumokėjimą, 2015-09-30 surašė nurodymą nurašyti mokestinę nepriemoką iš sąskaitos ir nurašė iš viso 15184,81 Eur.

Kadangi Pareiškėjas Vokietijos įmonei, sumokėdamas pinigus už ginčo automobilį, sumokėjo ir PVM, kurį vėliau Vokietijos įmonė sugražino (11970 Eur), nuo sumokėto pirkimo PVM ir įtraukto į PVM deklaraciją mokėtiną į biudžetą PVM buvo sumokėtas, todėl Kauno AVMI privalėjo 13650 Eur sumą pripažinti kaip permoką (PVMĮ 49 ir 56 str.), nes automobilis buvo parduotas Latvijos įmonei, pritaikant 0 procentų PVM tarifą. Pareiškėjo nuomone, 13650 Eur PVM suma nepagrįstai pripažinta mokėtina į biudžetą PVM suma. Kauno AVMI nesikreipė į Latvijos mokesčių administratorių su prašymu atlikti Latvijos įmonės operatyvaus patikrinimo. Tokiu būdu, Kauno AVMI pritaikius standartinį PVM tarifą, 13650 Eur suma tapo mokėtina į biudžetą ir ją nurašius nuo Pareiškėjo sąskaitos, mokesčių administratoriui atsirado galimybė teigti, jog PVM permokos nėra.

Pareiškėjas nurodo, kad Kauno AVMI, atsakydama į Pareiškėjo 2016-04-19 raštą, 2016-05-23 rašte Nr. (13.2-04.3.1)-K-4477 nurodė sąlygas, kurioms esant gali būti taikomas 0 PVM tarifas, tačiau Kauno operatyvaus patikrinimo pažymoje nėra nurodyta, kuri iš nurodytų sąlygų buvo netenkinta, jei, Pareiškėjo teigimu, pardavėjas ir pirkėjas yra PVM mokėtojai, veikia ES valstybėse narėse ir automobilis perduotas Latvijos įmonės nuosavybėn ir savo eiga išvažiavo į Latviją. Pareiškėjo nuomone, jei mokesčių administratorius suabejojo, ar automobilis perduotas Latvijos įmonei, privalėjo kreiptis į Latvijos mokesčių administratorių dėl informacijos gavimo. Pareiškėjas nurodo, jog operatyvus patikrinimas atliktas neišsamiai, todėl ir skundžiamas Inspekcijos sprendimas negali būti laikomas teisėtu ir pagrįstu.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Nagrinėjamu atveju, visų pirma, nurodytina, kad MAĮ numato dvi skirtingas mokesčių administratoriaus vykdomas procedūras: pirma, mokesčių patikrinimą, kurio metu yra tikrinamas mokesčių apskaičiavimo teisingumas ir, nustačius pažeidimų, apskaičiuojami mokesčiai ir su jais susijusios sumos; antra, mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimą (įskaitymą), kuris pripažįstamas vienu iš mokesstinės prievolės įvykdymo būdų. Šios procedūros vyksta nepriklausomai viena nuo kitos.

Ginčo atveju yra nagrinėjamas centrinio mokesčio administratoriaus sprendimo negrąžinti (neįskaityti) mokesčio permokos pagrindumas ir teisėtumas, t. y. ginčas šioje byloje kilęs dėl to, ar mokesčių administratorius pagrįstai nusprendė Pareiškėjui negrąžinti (neįskaityti) 13650 Eur PVM permokos, konstatavęs, jog biudžete nėra Pareiškėjo prašomo grąžinti mokesčio laikotarpio PVM permokos. Dėl pačios mokesstinės prievolės, t. y. dėl 13650 Eur dydžio PVM apskaičiavimo pagrindumo mokesstinis ginčas nėra kilęs. Todėl dėl Pareiškėjo skunde nurodytų motyvų ir pateiktų įrodymų dėl 13650 Eur PVM apskaičiavimo pagrindumo ir teisėtumo Komisija nepasisako, nes jie nėra reikšmingi sprendžiant PVM permokos grąžinimo (įskaitymo) / negrąžinimo (neįskaitymo) klausimą.

Iš byloje esančios medžiagos, Pareiškėjo skunde nurodytų argumentų ir Komisijos posėdyje mokesčių administratoriaus atstovės pateiktų motyvų sprendžiama, jog pats Pareiškėjas patikslino 2015 m. kovo mėn. pridėtinės vertės mokesčio deklaraciją, kurioje PVM apmokestinamų sandorių suma padidinta 65000 Eur ir mokėtinas į biudžetą PVM padidintas 13650 Eur suma. Taigi pats Pareiškėjas deklaravo mokėtiną 13650 Eur PVM (o ne grąžintiną iš biudžeto). Mokesčių administratoriaus atstovė posėdžio metu paaiškino, jog operatyvaus patikrinimo metu, kadangi Pareiškėjas nepateikė ginčo automobilio išgabenimą Latvijos Respublikos teritorijoje esančiam mokesčių mokėtojui SIA „A1“ patvirtinančių dokumentų (*taip pat patvirtinančių ir 0 PVM tarifo taikymą*), Kauno AVMI pasiūlė Pareiškėjui patikslinti PVM deklaraciją. Pareiškėjas, kaip minėta, PVM deklaraciją patikslino, o susidariusi mokėtina 13650 Eur PVM suma (*kartu su kitomis sumomis*) iš Pareiškėjo bankinės sąskaitos buvo nurašyta vadovaujantis Inspekcijos 2015-09-30 nurodymu nurašyti mokesstinę nepriemoką iš mokesčių mokėtojo sąskaitos (sąskaitų) Nr. (32.31-08) 467-126362. Komisija nurodo, kad pagal MAĮ 144 straipsnio nuostatas mokesčių mokėtojas turi teisę apskusti bet kurį mokesčių administratoriaus (jo pareigūno) veiksma arba neveikimą. Byloje nėra duomenų apie tai, kad Pareiškėjas būtų ginčijęs pinigų nurašymo teisėtumą ar kad jis būtų pripažintas neteisėtu.

Ginčo atveju iš Pareiškėjo skundo turinio spręstina, jog Pareiškėjas suvokia (supranta), kad pagal jo paties pateiktos patikslintinos 2015 m. kovo mėn. Pridėtinės vertės mokesčio deklaracijos duomenis jis prašomos grąžinti PVM permokos neturi. Šiuo aspektu nurodytina, kad MAĮ 66 ir 73 straipsniai, įtvirtinantys mokesčio deklaravimą, kaip savarankišką mokesčio mokėtojo veiksma, taip pat kaip leistiną mokesčio mokėtojo teikiamą įrodinėjimo priemonę, kartu suponuoja ir išvadą, kad pateikta mokesčių deklaracija negali būti paneigta kitaip negu pačiam mokesčių mokėtojui keičiant savo valią ir teikiant kitą patikslintą deklaraciją. Tokios pozicijos dėl MAĮ 66 ir 73 straipsnių aiškinimo laikosi ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (*pvz., 2013-02-07 nutartis adm. byloje Nr. A⁶⁰²-155/2013; 2013-10-21 nutartis adm.*

byloje Nr. A⁶⁰²-1296-13, 2013-11-18 sprendimas adm. byloje Nr. I-3397-44/2013, 2014-06-05 nutartis adm. byloje Nr. A⁶⁰²-238-14). Pastebėtina, kad nei MAĮ, nei Pridėtinės vertės mokesčio deklaracijos ir kitų su šiuo mokesčiu susijusių formų užpildymo taisyklės, patvirtintos Inspekcijos viršininko 2004-03-01 įsakymu Nr. VA-29 (2009-12-23 įsakymo Nr. VA-102 redakcija), neriboja mokesčių mokėtojo teisės teikti patikslintas deklaracijas per visą MAĮ 68 straipsnyje nustatytą mokesčio apskaičiavimo ir perskaičiavimo senaties terminą. Kadangi, kaip minėta, pagal mokesčių administratoriaus turimus duomenis, t. y. pagal Pareiškėjo pateiktą patikslintą PVM deklaraciją Pareiškėjas ginčijamo sprendimo priėmimo dienai 13650 Eur PVM permokos neturėjo, todėl Komisija daro išvadą, kad Inspekcija 2016-05-24 sprendimu grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. 331A-49771 pagrįstai konstatavo, jog biudžete nėra Pareiškėjo prašomo grąžinti mokestinio laikotarpio PVM permokos.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2016-05-24 sprendimą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. 331A-49771.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narys, pavaduojantis komisijos pirmininkę

Martynas Endrijaitis

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė